

Z d e l a.

O Marija, sveta Deva,
Klice naših čuj glasov,
Ko se zdaj po trudu dneva
Zopet vračamo domov.

Hvala Ti, iskrena hvala,
Da ljubeče si ves čas
Danes nam ob strani stala,
Zlega varovala nas.

Dobra Mati, kot pri trudi,
V snu nam pridi na pomoč,
Kakor zvezde ti nas tudi
Gledaj dol z neba vso noč.

Greg. Gornik.

Mali Francek Serafin.

Zadnji »Angeljček« vam je prinesel, pridni mali čitateljčki, ginljivo zgodnico o dobri in nedolžni Vidici, katera je do solz ginila marsikoga izmed vas.

Danes naj vam pa pové kaj malega iz otročjih dnij malega Francka Serafina. Vsi ga sicer niste poznali tega dobrega in ljubeznivega dečka, ki je živel le štiri in pol leta. A med vami, ki »Angeljčka« vsakikrat težko pričakujete, vas je pa vendar-le nad 250, ki ste malega Francka dobro poznali in ga imeli slednji šolski dan pred podukom v svoji sredi. Onim pa, kateri ga niste poznali, bodi povedano, da je bil Francek Serafin jako priden sinček vrlega učitelja blizu Ljubljane. Oj, kako so ga učenci radi imeli. Že skozi tri pomladi so mu veselo prinašali prvih trobentic, zvončkov in vijolic, iz katerih je osobito letos sam povijal in spletal lepih venčkov za Mater božjo in malega Jezuška tam v znamenju »Vir milosti«. Kako jih je pa tudi on rad imel; ob šolskih dneh jih je vselej težko pričakoval, ko so prihajali; čeravno še tako mlad, je vendar vsakega izmed njih poznal in vedel poklicati po imenu in priimku, ter vedel povedati, čegav in iz katere vasi je doma. Ob prostih šolskih dnevih in med velikimi počitnicami je vedno povpraševal, kdaj bo zopet šola, da se more z učenci nedolžno poigrati in veseliti.

Mali Francek je bil pa tudi v drugem oziru kaj blag in dober deček. Njegova dobra mamica so ga bili